

Universitätsbibliothek Paderborn

**Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè
fidelis & verè devoti ...**

... De Excellentiis Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. I. De Unione admirabili Virginitatis cum maternitate in persona
sanctissimæ Virginis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

ARGUMENTUM.

De Unione admirabili Virginitatis cum Maternitate in persona Sanctissima Virginis.

ARTICULUS I.

Maximum prodigium
fidei est,
Virginitas
& Materni-
tas juncta
in persona
Sanctissime
Virginis.

Incepit igitur ipsum interrogare: Quomodo possibile est, credere potuisse mundum, quod Virgo pepererit Filium, & manse-
tit semper Virgo? Quid conspe-
cta facit iuncta conjugio, quod e-
vaserit gravida, quod novem men-
sibus suum portaverit Filium in suo
utero, more aliatum Matrem, &
persisterit nunquam non Virgo?
quod suum nutratur Filium lacte
suorum uberum, & nunquam de-
ficit esse Virgo? quia ratione ho-
mines suum potuerunt captivate
intellectum ad recipiendum hoc
tanquam indubitatem veritatem,
cum tamen tam parum habeat ve-
tisimilitudinis?

Verum est, respondit mihi, si at-
tendantur sola experimenta sen-
suum, vel sola cognitiones ratio-
nis humanæ, vel usitatæ leges na-
turæ, nunquam aliquis hominum
sufficeret solum potuisse, id sibi
proponi tanquam veritatem, eò-
quod aduersetur omni sensuum
nostrorum experimento: Est ipsa
omnino incomprehensibilis cun-
ctis rationis nostra cognitionibus;
subvertit ipsa omnes naturæ leges,
& tandem nihil hic videre est, quod
vetisimile videatur.

Sed est articulus fidei, quem n-
tique revelatum nobis scimus è co-
lo: Communè est omnibus fidei
articulis, quod terra nostræ non
sint fructus, nec nostri ad inven-
tiones ingenij; ita transcendent ip-
si naturalem nostram cognitionem,
ut hæc nunquam attollere se posset
usque ad illos, nisi Deus descen-
dere illos facheret ad nos, nobis ip-
sos manifestans per fidem: nihil
minus sunt illorum aliqui, qui non
solum transcedunt rationem, sed
rationi etiam videntur contrariati:
ita ut, cum hæc non habeat vires
ad comprehendendum illos, arma
inquirat, quibus illos oppugnet,
séque obfirmet, ne illos credat.

Inter hos fatores, illum, qui con-
cernit unionem Maternitatis cum credere,
Virginitate, in Matre Infantis JE-
sus, vi cuius credere tenemur, quod Ma-
ter sit Virgo, quasi magis offendit
go, sed Deus efficaciter
rationem nostram naturalem, id nobis
nostrorumunque experientiam sen-
suum: Verum tamen est, quod
Deus confirmare illum voluerit no-
bis argumentis tam manifestis ac
validis ut illorum sit unus, qui
diebus hisce Virgo nobis cer-
tissimus.

Non

Nōnne vides, quōmodo Deus, ut præpararet à longe animos hominum, ad credendum hoc prædigmum, prædixerit id illis longo ante tempore, per ora vatum suorum, diversis temporibus, & pluribus diversis modis. Iaiaſ multis faculis ante partum Matris Virginis dixerat : *Ecoe Virgo concipiet & pariet Filium, & vocabitur Nomen ejus Emmanuel;* qđ est, Deus nobiscum : Et quid vult dicere, Deus nobiscum, niſi Deus & Homo ſimul uniti in pérsonā Divini hujus Infantis? Deus igitur nos certificat, qđ Virgo illum tum conceptura, tum paritura ſit permanens Virgo.

Deinde idem hic Prophetā, qua-
k extra ſe raptus alpiciondo ma-
gnūm hoc prædigium, qđ præ-
viderat & prædixerat, exclamat à
libi : *Generationem ejus quis enar-
abit?* An aliiquid ſit luculentius
ad declarandum nobis, qđ Vir-
go futura ſit Mater Filij, quem con-
ceptura & paritura erat permanens
Virgo, qđque generatio hæc
ſutura ſit admirabilis, omnēque
excessuta captum intellectus.

An nōſti, dicebam ipſi, qđ omnes Judæi, omnēque impij, qui judaizant cum ipſis, non con-
vincantur hoc Iaiaſ texu? Si-
quidem Prophetā afferit nobis quidem,
qđ Virgo conceptura & paritura
ſit Filium, ſed non affirmat, ipſam
permansaram ſemper Virginem
ſuum post partam : Interrogat is

quidem, quis enarrare poterit ip-
ſius generationem ; ſed non dicit,
quis poterit enarrare unionem hanc
Virginitatis cum Maternitate in il-
lā, quæ peperit ipſum.

Hoc eſt, velle cludere, teſpon- Robur teſp.
dit mihi, ſed non eſt enervare ro- tis Iaiaſ
bur effari Iaiaſ ; obſerva id bene, contra Ju-
& invenies invincibile : Promfe- dæos.

rat Deus Regi Achaz inuſitatum
quendam favorem, quem credere
vix poterat ſe acceperum ; Et ut
ipſum conſirmet, Iaiaſ dicit illi :
Pete tibi ſignum à Domino Deo-
tu ; Efflagita miraculum ab Om-
nipotentiâ Dei, quod excogitare
poteris maximum, circumſpice u-
bique à ſummo cœli uſque ad pro-
fundum inferni, quōdque volueris,
require prodigium : Non faciam,
inquit Achaz, nō tentabo Domi-
num Deum : Iaiaſ responderet ad
hoc : Audite ergo domus David ;
propter hoc dabit Dominus ipſe
vobis ſignum, ſed ſignum tam in-
uſitatum, ut rapturum ſit in ad-
mitationem universum mundum,
prodigium tam ſtupendum, ut nun-
quam ejusmodi ſit conſpectum,
nec unquam ſit conſpicendum ;
prodigium, qđ videbitur tam
magnum, tamque incomprehen-
ſibile, ut redditurum ſit attonitos
omnes Angelorum hominumque
intellectus : Et quale eſt hoc? Ec-
ce Virgo concipiet & pariet Filium,
& vocabitur Nomen ejus Emma-
uel ; id eſt, Deus nobiscum,
Deus Homo, & Homo Deus.

Hem! Quis enarrate poterit admirabilem hanc generationem.

Quōmodo intelligis hoc, tu qui vel Judæus es, vel qui Judæas? ubi competes ingens hoc prodigium? Ubi erit hoc miraculum nunquam conspectum, nec unquam à Deo factum? si credas, prophetam dicere tantum voluisse, quod Virgo concepta sit Filium amittendo suam Virginitatem, more alatrum Virginum, quæ Virgines esse desinunt, dum sunt Matres? si dicere duxerat voluit, ipsam paritatem hunc Filium Matrum aliarum ritu, suam perdendo integratam, quid miraculi foret in hoc? ubi esset inauditum cunctis saeculis prodigium, & à Deo nunquam exantatum? An esset hoc igitur tota declaratio, quam daret cuiquam Regi, ad demonstrandum ei, se esse Omnipotentem? Vide an hoc sanæ non adversetur ratione?

Quando promittit Deus prodigium cunctis saeculis inauditum, sive omnipotentiæ miraculum omnino novum, & nunquam hucusque visum, procul dubio non expectatur aliquid jam usu receptum, quod conforme sit cursum naturæ, quodque nihil in se compleqtatur singulare. Quod Virgo concipiat Filium suum perdendo Virginitatem, non est miraculum; sed quod Virgo concipiat Filium suum Virginitatem conservando, tantum est prodigium, ut possibi-

le non sit nisi omnipotentis Dei brachio: quod Virgo pariet filium & evadat Mater, dum cesseret esse Virgo, non est miraculum: sed quod Virgo pariat, sitque Mater, quin desinat esse Virgo, est prodigium inauditum, quodque possibile non est, nisi Omnipotenter Dei. Manifestum igitur omnino est, quod Propheta promittens Regi Achaz prodigium omnium maximum, quod universus orbis conspicerit unquam à creatione sua, & à summo celo usque ad insimilam abyssum terræ, locutus sit ipse de Matre Virgine: Ecce tibi illam in Personâ Sanctissimæ Virginis! Ecce! Virgo concipiet & pariet Filium.

Alla riu-
se ipsum
veritatem
tur.

Si patùm nimis est unius Prophetae oraculum ad attestandum hanc veritatem; en tibi secundum, qui nonnullis post saeculis seculis secutus est ipsum, & hic est Jeremias capite trigessimo primo assertens nobis:

secundum
argumen-
tum per
Jeremiam,
c. 31.

Creavit Dominus novum suum per terram, fœmina circumdabit virum. Intelligite mortales: Creatbit Dominus prodigium novum in terris, hominem in utero suo gestabit fœmina, non erit is parvus infans, siquidem hoc novum non est, sed perfectus erit vir. De quo hoc potest intelligi, nisi de Filio Sanctissimæ Virginis? Vir perfectus à conceptione sua, plenus æquæ sapientia & Santitatem, quamvis inclusus in utero Matris luce, quam docens in medio civi-

latum

I. Bernar.
dus hom. 2.
Igitur Mis-
sionis

tatum, juxta est. cum S. Bernardi dicentis: *Neque minùs sapientiae habuit latens in utero, quam docens in populo.* Non concipietur is ab alio homine (hæc enim non nisi ordinaria foret generatio) sed erit opus creationis, ubi Deus solus omnem suam impendit omnipotentiam absque concurso alicujus creatutæ: *Creavit Dominus.* Et idèo propheta uti hic debuit nomine fœminæ, & non Virginis; ne, cum locutus fuerit de creatione, quæ est opus Dei solius, credereatur, quod Sanctissima Virgo nihil contribuerit ad generationem hujus Dei Hominis, & consequenter ipsa non fuerit vera ipsius Mater. Nuncupat ipsam igitur fœminem ad demonstrandum quod sit Mater, & non negandum, quod etiam fuerit Virgo. Et hoc prodigium est novum, nunquamque vixum, quod ipsa sit Mater, quodque ipsa sit Virgo.

Tertium
tigmen-
tum per
Ezechie-
lum.

An non sufficiunt adhuc duo hæc illustria testimonia Isaïæ & Jeremias? Ecce tibi tertium, qui vaticinatur & futuris promittit saeculis ex mandato Dei ipsum prodigium, alia illud exprimens ratione; & hic est Ezechiel, qui sub metaphora Templi revelavit nobis profundissima arcana de Verbo Incarnato. Unum ex stupendissimis est, quod Mater, quæ ipsum peperit, semper permanerit Virgo: Et ecce quomodo Virgineam ipsius prædictæ inregritatem. Recenget,

quod Angelus Domini deduxerit se ad portam Sanctuarij, quæ respicit orientem, quodque invenerit ipsam clausam, Angelo sibi dicente. *Porta has clausa erit, & non ape rietur, & Vir non transibit per eam* Ezech. 44.
v. 2.
quoniam Dominus Deus Israël in- gressus est per eam, erique clausa Principi, Princeps ipse sedebit in eâ.

Sancti Patres, & omnes Carbo- lici Doctores, qui suo intellectu lumine declarare voluerunt nobis hujus obscuritatem Vaticinij, insi- nuerunt nobis, sanctuarium hoc aliud non esse, nisi Sanctissimam Virginem, edquod ipsa sacram sit Tabernaculum, in quo deposita fuerit vera foederis arca, Verbum Incarnatum: per partem orientalem intellexerunt Novitatem tem- poralem Filij ipsius Unigeniti, cò- quod divinus hic sol ingressus sit mundum per ortum suum; & per porrà hanc sanctuarij, quæ semper clausa mansit, non absque ratione crediderunt Prophetam intellectisse Virginitatem & integratatem semper inviolabilem Matri, quæ per- petrat Salvatorem mundi.

Sanctus Augustinus verbis cla- S. August.
riotibus, quam omnes alij interro- serm. 14.
gat: *Quid est porta in domo Domini clausa, nisi quod MARIA semper erit intacta?* de Natali Dom. *& quid est, Homo non transit per eam, nisi quia Ioseph non cognovit eam?* & quid est, *quod Deus solus intrat & egreditur per eam, nisi quia Spiritus Sanctus imprægnavit eam?* & quid est, quod

Iiii 3 clausa

clausa erit in eternum, nisi quia MARIA Virgo ante partum, Virgo in partu, Virgo post partum? An dici quid possit clarius vel solidius, pro confirmatione magnæ hujus veritatis?

Hoc bonum est, dicebam ipsi pro ijs, qui fidem adhibent testimoniis Sacrae Scripturæ, sancto-

rūmque Patrum doctrinæ: sed quomodo ij, qui hisce se submittere non volunt, persuadere sibi possent rem adeò stupendam & incomprehensibilem? Deus prospexit hic, respondit mihi, modo quo-

dam admirabili, & ecce quo-

modo?

**

ARGUMENTUM.

Obsecratissimi in tenebris infidelitatis habuerunt certa lumina ad cognoscendum prodigium Matris Virginis.

ARTICULUS II.

Nihil tam in mundo est miserum, cui non contulerit natura certum quandam instinctum, quo dirigeretur ad cognoscendum Deum si veller illum sequi. Non sunt etiam populi tenebris ignorantiae aut infidelitatis ita obvoluti, quibus Deus non concederet certa quædam lumina, per quæ cognovissent veritatem Dei-Hominis, & Matri Virginis, si intelligere potuissent id, quod dicebant, vel quod faciebant.

Dum destinavit celum Prophetas veritatis ad populum Iudaicum Religionem veri Dei profitentem, non defuit in hoc cæteris hominibus falsorum deorum profitentibus Religionem: Siquidem dominum Prophetarum, quæ gratia est gratis data, quæque magis servit ad salutem aliorum, quam illius,

qui hanc accepit, collectum fuit, uti asserit S. Thomas, pluribus Paganis, qui annuntiabant veritates, quas non intelligebant, quæ erant in mundo velut faculae accensæ, quæ illuminant alios, dum ipfimer nihil videbant.

Nonne Prophétia erat collata Pulchram universo Imperio Romano in Per. documen-
tum à Dio-
sonâ Cæsaris Augusti, qui Domi-
nus erat mundi? Cum Imperator sibi Aeg-
pic interrogasset aliquando unam fio per
ex Sibyllis, quæ gentilitatis erant quædum
Prophetissæ, an nati unquam in
mundo posset quis aliis potentior
se; ostendit Deus Sibyllæ huic so-
lem, in cuius medio apparebat Vir-
go quasi sedens in throno suo, ge-
stans in sinu Infantem pueri-
mum, cum circulo aureo circum-
dante hæc omnia, & voce è medio
throni prodeunte ac dicente: *Hoc*